

Rahusoo

„Õndsad on rahunõudjad, sest neid peab Jumala lasteks hüütama.“

Maailm on rahutu. Ta möllab kui rahutu meri. Teatud ajaks ainult peatud mässawa mere läheduses, et waadelda wihaste laine mängu. Ei taha kauaks jääda tormise mere lainetuse pealtwaatajaks, eriti siis mitte, kui sind ennast kistakse wihaste laine möllu, kus ähwardab surm. Meelsa mini igatsjed näha rahulikku merd, mis wastu peegeldub päifele kiirtes.

Meie õnnetus maailmas on rassid, rahwad, parteid, seltskondlikud koondised ja samuti üksikud inimesed ükssteisega waenujalal. Wihkamise ja rahutuse laine haarab ifka enam ja enam uusi hulkasid oma wõimusesse. Waewalt on keegi õnnelik säärajes oluforras.

Jumala kogudus peab olema see paik, kus walitseb rahu, niihästi iga üksiku liikme südames kui ka koguduses üldse. Siit peab wastu peegelduma Kristuse amastus. Issand ise tahab oma kogudusele wälja jagada anded ja õnnistused, mille läbi kogudus wõiks olla õnnelik, saawutada oma kõrge eesmärgi ja teostada temale määratud ülesande maailmas. Taewas ei hoia tagasi midagi õnnistustest, mis wõiks tulla heaks tema perekonna liikmetele maa peal.

Kogudus on osa taewasest perekonnast; Jumala lapsed on taewase perekonna liikmed. Taewas walitseb rahu ja kord. Jumalat nimetatakse Rahu Jumalaks. Temast hoowab wälja rahu neile, kes paenutawad ennast tema tahte alla ning on temale sõnakuulelikud. Nad on temaga osajaamises; järelikult saawad nad osa ka rahuwaimust.

Kristus tuli alla maa peale tooma taewalift waimu. Tema nimi on Rahuwürst, see tähendab, et ta toob rahu kõikjale, kus teda lubatakse walitseda. Oma koguduses, kes on tema ihu, loob ta sama waimu ja meelsuse, mis on temas endas. Jüngerite jekka ilmudes hüüdis ta: „Rahu olgu teile!“

Waenlane teab, et tal on pijut aega üle jäänud. Ta tahab Jumala laste seas jeda tööd jatkata, millega ta tegi algust taewas.

Kuid Rahuwürst on ta ära wõitnud. Issand Jeesus toob oma lastele wõidu ja rahu, sest „see, kes teie sees, on wägewam, kui ese, kes maa-

ilmas“. Õnnistegija oli kurb ja noomis oma jüngerid, kui ta nägi neid olewat ükssteise peale pahased ja tülitsewat isekeskis. Ta käsk oli: Armastage ükssteist ja andke andeks ükssteisele. Tõsised kristlased on olnud alati täidetud sama waimuga. Nad ei soowi tülitfid, ega arusaamatusi. Paulus noomis Korintuse kogudust jee pärast, et nende seas tulid ilmsiks lahkelid ja tülid: „Sest teie olete alles lihalikud; sest kui kadestust ja riidu ja wastastikuseid meeli teie seas on, efs teie ole lihalikud, ja efs teie ela inimeste wiijil.“

Kui fergesti wõib wastastikune meel, kadestus ja wiha tõusta! Maailm on ju täis jeda waimu. Kogudus elab maailmas; jelle waim wõib tungida ka Jumala laste südamesse. Kuid siin peab tulema awalikuks Issanda abi. „Dma rahu jatan ma teile!“ „Sellest tunneb maailm, et te minu jüngerid olete, kui teil on armastus isekeskis.“

Jumala kogudus wajab rahu; ja ta tahab rahu. Kas ei olnud see joom küllalt selgelt wäljendatud aastapeakoosolekul jaadifute kaudu! Kogudus mõistab, kui tähtis on rahu sjiemisel ja wäliselt. Tõeline jumalalaps pole õnnelik, kui tekiwad rahutused ja hõõrumised koguduses. Nad ohkawad ja palwetawad, et wõiks lõppeda rõhuw jeejuford ja jaabuks kosutaw rahu.

Neid kiidetakse õndsaks, kes rahu nõuawad. Nad on Jumala lapsed. Rahunõudjad tahawad rahu oma hingedele ja ka kõigele kogudusele. Rahunõudjad teawad, et hingedepäästmine on wõimalik siis, kui koguduses walitseb rahuwaim. Segadused ja rahutused peletawad misjoniwaimu. Mis ongi ühel tõsisel kristlasel juuremaks rõõmuks maailmas, kui wõimalus wiia ärapäasemise kuulutus?

Jumala kogudus on wainne saar keset maailma mässawat merd. Euhanded otfiwad rahu ja warjupaika jessel saarel. Argu seal walitsegu laastawat tormi. Olgu seal wainus Jumala waimu kaitse all. Tänu Jumalale, et koguduses on palju rahunõudjaid ja rahuloojaid. Praegusel ajal on neid tartwis enam kui kunagi warem. Miks ei peaks iga koguduseliige jeda olema! „Uga rahu Jumal ise pühitsegu teid läbi ja läbi, ja kõik, mis teil on, waim ja hing ja ihu, saagu hoitud laitmatu meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemises.“

Aastapeakoosoleku otsuseid

Aastapeakoosolekul Tallinnas 26.—30. augustil waliti liidu ametnikud ja töölised järgmiseks konverentsiaastaks järgnevalt:

Esimees — Eduard Mägi, sekretär-kassapidaja — Mary Saks, noorte-osakonna juht — Eduard Rey, fise-misjoni- ja hingamispäewakooli-osakonna juht — Jaan Daniel, kirjandusewangelistide juht — Ernst Laimets.

Liidu nõukogu: E. Mägi, E. Rey, A. Aug, S. Daniel, K. Märd, A. Kala, E. Lillioja.

Revisjonikomisjon: S. Waga, S. Willemson, G. Reiner.

Kirjanduseosakonna juht ja wastutaw toimetaja — Martin Bärengrub, abitoimetaja — Harald Vilt, kassapidaja — Mary Saks.

Misjonikooli juhataja — Richard Winglas.

Misjonikooli nõukogu: E. Mägi, R. Winglas, E. Rey, M. Bärengrub, E. Laimets.

Tööliste palgade komisjon (töötab koos liidu nõukoguga): A. Midri, S. Köhler, D. Leofe, K. Luukas.

Sisseõnnistatud jutlustajad: Eduard Mägi, Eduard Rey, Ludwig Riffar, August Aug, Martin Bärengrub, August Element, Jaan Daniel.

Ewangelist: Johannes Wilba.

Biiblitöölised: Aleksander Kallaste, Ernst Laimets, Mary Saks, Richard Winglas, Harald Vilt, Victor Kärmas, Valent. Schön.

Mallised kirjandusewangelistid: Adolf Allikas, M. Wiine Ruusner, Liisa Raagner, Frants Saarela, Marie Wiikup, Auna Böder, Marie Lobjakas, Harald Jürgenson, Leonore Raag.

Peakoosolekul wõeti vastu weel järgmised otsused — tööplaanid:

Tänu Jumalale.

Wiibides oma aastapeakoosolekul, mõtleme neile heategemistele, mida Kõigewägewam Jumal, meie armas Laewane Isa, on teinud meile kui oma rahwale möödunud konverentsiaastal.

Kial, kus nii mitut maad ja rahwast on tabanud kohutawad sõjad, suured wiletsused ja usutagakuulamised, on armuline Jumal meile ja meie maale kinkinud suure rahu ja palju õnnistusi oma rahwa ja Tema püha töö kasuks, ning arwestades kõige sellega täitub meie süda tänutundega Tema vastu.

Töötame ka tulewikus oma elu ainult Temaale pühendada ning ühineme Tema tänuks ja kiituseks lauldes „Mu Jumalale, kiitus ka.“

Noorte elu ja töö.

Et Jumal oma armu läbi on kinkinud adventliikumisele Eestiis hulk noori ja juniore, ja et adventliikumise püham kohus on neid noori õieti juhataja ja kaswatada, nii kuidas Pühakiri ja Tunnistused toonitawad, ofustame:

1) pöörata wanemate, kaswatajate ja koguduste poole palwega, et nad aitaksid meie kalleid noori kinnistustest üle saada ja noore-ea watte juba algidus ära wõita;

2) pöörata kõikide meie noorte poole üleskutsega, et nad kingiks rohkest tähelepanu oma kriitilistele wanemate ja adventliikumise juhtide nõuannetele ja ikka enam eemale hoitudud maailma meelsuse ja waimu eest;

3) et iga kogudus ja grupp, kus vähemalt 2—3 last alates 8. eluaastast, asutaks junioride osakonna, et kaswatada meie juniore adventwaimus Issandale ja tema kogudusele;

4) et meie noored ja juniorid saawutaksid adventmisjoni ettevõtetes oma noorusliku jõu ja innuga kõik Misjoni Wabatahtlikkude eesmärgid;

5) et meie noored ja juniorid wõtaksid saajaprotsendiliseltsel osa kaswatusliiklustest: hommikwalwest, wiibliaastast, lugemiskursusest ja põhitõdede õppimisest.

Misjonikool.

1. Arwestades kaswatus töö suurt tähtsust meie töös, tunneme sügawat tänu Jumala vastu esimehe möödunud tööaasta eest ja kutsume kõiki õdesid-wendi juhtuma heatahtlikult misjonikoolile, toetades kooli tegelikkude ülesehitawate nõuannetega, palwetades kooli edu pärast, julgustades noori kooli tulema ja saates sinna oma lapsed õppima.

2. Misjonikooli õpilastele ja kirjandusewangelistidele kooliraha kogumise võimaldamiseks misjonikoolis õppimiseks wõtame vastu järgmise toetusplaanid: Kes kooli wahemaal 16 nädala jooksul müüb kirjandust 400 fr. wäärtuses, saadud teenistusest kirjanduslasku annab 15 fr., Liit 15 fr. ja kool 10 fr.: on läbilattu maksab 160 fr. — anda toetust 40 fr., millest kirjandusmüügi summa 200 fr., lattu makstud 80 krooni, siis anda toetust 20 fr. Kes töötab täie aja, sellele tasuda reisiraha tööpõllule, eesmärgi saawutajaile ka tagasiõit.

3. Soowitame kogudustel toetada õpilasi, kes on koolis nende kogudustest, makstes toetussumma otsekohe kooli toetatawate õpilaste arwele.

4. Õppetöö edukaks läbiwiimiseks, õpilastele töowõimaluste muretsemiseks ja mingi ameti täieliku äraõppimise võimaldamiseks omandada 1937. a. fewadeks koolile kohane krunt ja wastawad hooned wajalikude sisseeadetega. Selle ülesande läbiwiimine panna kolmeliikmelisele komisjonile, mis on määratud liidu misjonikooli nõukogu liikmeist, kes teewad kindlakujulisi ettepanekuid koolinõukogule.

5. Kooli lenda koolile kohaste õppeiladude ja töökodade meistrite leidmiseks ja ettevalmistamiseks, toetades selleks otstarbeks wäljawalitud isikuid nende õppimisel ka majanduslikult, kui see wajalik.

6. Liidu misjonikoolile wajalikude wahendite saamiseks

a) teha kõigis usuühingutes, alates 1. sept. 1936. a. kabe kuu tagant kirjandus koolifondi heaks,

b) pöörduda Põhja-Euroopa divisiooni poole palwega, peale Eesti liidu poolt antawa tegewustoetuse määrata toetust misjonikooli laiendamiseks.

Singamispäewakool.

Et meie kui adventrahwas wajame sellel wiimasel raskel ajal rohkesti waimulikku toitu Jumala sõnast, ja kuna hingamispäewakool, rajatud piibli ja tunnistuste alusele, on tähtsaim Jumala sõna õppimise korraldus meie kogudustes ja gruppides, siis otsustame:

1. Kutsuda üles hingamispäewakooli juhatajaid, õpetajaid ja teisi ametnikke oma oja ustawalt tegema ja et nad oleksid nii palju kui wähegi võimalik igal hingamispäewal oma hingamispäewakoolis kohal, et nad õpetaksid ja kutsuksid üles ka oma liikmeid igal hingamispäewal tulema hingamispäewakooli.

2. Wühendada rohkem tähelepanu neile hingamispäewakooli liikmetele, kes on wanad ja haiged, wõi elawad kaugel ega saa tulla igal hingamispäewal hingamispäewakooli. Hingamispäewakooli juhatajad ja õpetajad peaksid neid külastama ja õhutama hvt. õpetüki läbiwõtmisele oma kodus, muretsedes neile koduosakonna kaardid, nõnda neid ühendades koguduse hingamispäewakooliga. Neid koduosakonna liikmeid tuleb siis üles wõtta hingamispäewakooli liikmete ja osawõtjate hulka.

3. Kogudustes ja gruppides, kus vähemalt 2—3 last, moodustada lasteklassid ja neile walida õpetajad, tellida lastele korrapäraselt õppetükid, wäikesed pildid, ning muud wajalik materjali. Kui kooliskäijad lapsed ei saa tulla hingamispäewakooli hommikupoole, siis tuleb nendega pidada hingamispäewakool pärast lõunat.

4. Hingamispäewakooli juhatajad selgitagu oma kohalikus hingamispäewakoolis misjoniannete tähtsust, sealjuures seletust andes ka sünnipäewa, ja pühendusfondi annete kohta.

5. Üleskutsega pöörata kõigi hingamispäewakooli ametnike ja õpetajate poole, et nad järjekindlalt läbi loeksid „Misjoniteadetes“ avaldatud L. F. Blummeri teose artiklid „Suuteline õpetaja“.

Lõikustänutöö.

Tähele pannes lõikustänutöö suurt tähtsust Jumala riigi edustamises ja selle õnnistust osawõtjatele, ning et lõikustänukehaga wiime ühtlasi tõekuulutust inimestele, siis otsustame:

1. üleskutsega pöörata ewangeliiumitööliste, koguduse ametnike ja liikmete poole, et igauks püüaks teha oma oja ustawalt lõikustänutöös ja saawutaks eesmärgi;

2. et töölised ja koguduse ametnikud oleksid liikmetele abiks lõikustänutöös ja selle töö ka oma kohalikus koguduses dieti organiseeriks;

3. lõikustänutööks wõtta aeg 6. septembrist kuni 16. oktoobrini.

Ustawus adventkuulutusele.

Et adventkuulutus kui praegusaja tõde ja Jumalast antud kogudusetord on meie kilp ja sõjariist kiusaja

kallaletungide vastu, seepärast kutsume üles misjonitööliki, kõiki kogudusi ja õdesid=wendid:

1. jääda ustawaks adventkuulutusele ja põhitöedele oma isiklikus, perekonna- ja koguduse=elus;

2. pühaks pidada ja kaitseada koguduse korda, et kogudused saaksid rahulikult teha misjonitööd.

Kirjanduse kasutamine.

Kindlaks usuks ja kristlikuks eluks on waja sügawat teotundmist, ja teotundmine on saawutataw hoolsa lugemise ja õppimisega, seepärast otsustame kutsuda kõiki süwendama oma armastust ja huwi meie kirjanduse vastu, lugema meie raamatuid ja ajakirju, ning kui wõimeid jatkub tegema kaastööd ajakirjadele artiklite ja sõnumite näol.

Kirjandusewangelisatsioon.

Elame Kristuse tuleku eel, kus rahwa seas on kasvamas uskmatuse ja meie ülesanne on töötada inimeste päästmiseks. Eriti suurt usku, eneseäraalgamist ja Büha Waimu kaastööd nõuab kirjandusewangelisatsioon. Seepärast otsustame:

1. kutsuda kirjandusewangeliste pühendama oma wõimed ja aeg Issandale ja jätma tähele panemata abwatlusi ja mõjutusi, mis takistawad tööd;

2. kutsuda kogudusi toetama kirjandusewangelisatsiooni, hinnates kirjandusewangelistide kutsu ja neile üles näidates wäärikat wastutulekut ning neid kandes palwekätel;

3. kutsuda koguduse liikmeid, eriti noori, astuma kirjandusewangelisatsiooni töösse.

Wangelisatsioon.

Elades ajal, millal Jumal tahab lõpetada oma töö õiguses ja ootab, et tema rahwas üles ärkaks tõsisele hingedewõitmise tööle, otsustame:

teha tõsiseid jõupingutusi jutlustajate ja koguduse ametnikkude poolt kõikide kogudusliikmete, eriti noorte, tegelikule hingedewõitmise tööle juhtimises, selleks

a) korraldada piiblitöö grupid kogudustes,

b) leida ja wälja õpetada wastawate wõimetegega isikud koguduse liikmete seast awalikkude koosolekute pidamiseks,

b) kutsuda üles iga liiget oma ümbruskonnas lewitama tõekuulutust pühakirjas ja meie organisatsioonis ettenähtud abinõudega.

Usaldus Liidu juhatusel.

Meie kui saadikud tõendame oma häältega oma täit usaldust liidu juhatusel ja töölise vastu ja tootame olla Issandale ustawad ja jääda meie korra ja adventorganisatsiooni põhimõtete juure.

*

Nastapeakoosoleku otsuse kohaselt saadeti termitus=telegramm Riigiwanemale ja Siseministrile.

Väljawaated ja tööplaanid

„Aga kui me head teeme, siis ärgem tüdinegem mitte, sest me peame omal ajal lõikama, kui me järele ei anna.“ Galatia 6, 9.

Adventkuulutus on heategew töö maailmale. Ta on wiimne sõnum enne suurt maailmalõikust. Ta on inimhingede ettevalmistus selleks. Ta selgitab asjaolusid, millest tuleb loobuda, mis ei või saada lõikusele taewa aitadesse wiidud, ja ta ehitab koguduse tõe alusele, mis seisma jääb lõikuse Issanda saabumisel.

Seda erilist kuulutust edendab iga ustaw adventliige. Ja ta teeb jeda tüdinemata teades, et lõikus tuleb pea. Ta teab, et siis on taumise päew iga teo eest.

Möödunud konverents näitas jälle uuesti, et Jumal ise juhib oma tööd. Jumal on annud minewikus oma rahwale palju õnnistusi ja ta teeb jeda ka edaspidi lahkamatult, kui tema rahwas jääb waid temale truuks. Konverentsil wiibijad töötasid Jumalale truuks jääda, avaldades oma tänuotfufega südamlitku tänu taewasele Isale abi eest minewikus.

Beatudes tulewiku väljawaadete ja tööplaanide juures, peame kõigepealt meeles pidama, et tahame Jumala abiga teha ja ette wõtta kõike jeda, mida omal wiimasel konverentsil otfustasime. Meie, inimesed, sageli kaldume arvama, just kui wõiksimme oma jõu, teadmise ja waimuannete läbi midagi teostada, aga kui oleme mõnikord juba pörganud wastu kaljusid, siis meemub tõde: „Meil tuleb abi Jumalast!“ Seda peame meeles pidama kõige esmalt liidu juhatuses ja nõukogudes. Sellele abile loodawad kõik liidu misjonitöölised, koguduste wanemad ja ametnikud. Ja suur Jumal ei peta meid, ta awitab ja wiib oma rahwa töö wõidule.

Tehes adventtööd olgu weel meie meeles Pauluse juhatus: „Ja kõik, mis te ial wõtate ette, jeda tehke südames, nõnda kui Issandale ja ei mitte inimestele ja teadke, et teie Issanda käest paranduse palga peate saama, sest teie teenite Issandat Kristust.“ (Kolof. 3, 23. 24.). Kuigi meie tegutseme ligimeise awitamises, tema ärapäajemise kasuks, ometi on see waid Issanda teenimine, sest mida oleme teinud wähemale wendadele, jeda oleme teinud Issandale.

Kui me nüüd waatleme konverentsil wastu wõetud otfuseid, siis leiame, et need kõik on Issanda teenimiseks. Neid teostawad mitte üksi liidu juhatus, waid iga adventliige. Need on meie ühised otfused, mida tegime Issanda palge ees ja neid me ka teostame tema abiga.

Waatleme esmalt kaswatusotfuseid. Noorte töö ja elu. See on suurim ja püham töö meie lii-

kumises. Meil on palju kalleid noori, kelledest peawad wõrsuma tulewased töö edendajad. Neid tuleb selleks kaswata. Otfus pöörab esmalt wanemate ja koguduste poole palwega, et nad aitaksid meie noori wõidule. Maailm on tänapäewa noortele ette pannud liig palju kiustusi. Nii mõnedki meie noored on langenud waenlasele saagiks. Kas ei peaks wanemad, kaswatajad, misjonitöölised ja kogudused järele mõtlema, wafst on neilgi osalt süüdi mõne noore hinge languses, kui nad pole õigel ajal neid tulesst wälja kiskunud? . . . Noored wajawad kaastundlikku, sõbralikku ja awitajat usufõpra. Otfus palub meid — wanemaid — selleks.

Samuti otfus pöörab noorte eneste poole üleskutsega, et noored hindaksid kristlikkude wanemate ja adventliikumise juhtide nõuandeid. Uskuge, kallid noored, teie wanemad ja koguduse juhid sooviwad teile waid head. Nad on elutormides rohkem olnud ja näinud, et ainult jägaw usuline meel sus wõib hoida noori maailma meeluse eest. Wanem McGuire mainis konverentsi hingamispäewa pärastlõunajel koosolekul noortele jeda jama. Eriti ta toonitas nut jündi. Et Jeesus elaks noorte südames. Ta andis nõu noortele ütelda igal hommikul tõustes: „Jeesus, ma armastan sind!“ Jah tõesti, kui iga noor Jeesust armastab, siis ei saa maailmaarmastus hinges ruumi. . . Täidame, kallid noored, selle otfufe Jumala abiga! Koonduge osakonda juba junioridena. Teeme noorusliku jõuga misjonitööd, siis ei saa waenlane ruumi meie juure. Saawutame oma eesmärgid. Wõtame osa kui üks mees hommikwalwest, piibliaastast jne.

Kooliotfufus on lähedas ühenduses noorsoo otfufega. See otfufus on nii suur ja selge, et sõnu teha siin oleks asjata. Selle otfufe läbiwiimiseks wajame iga adventliikme toetust, ja ma usun, et iga kogudus uurib jeda otfust omas nõukogus ja teostab oma osa jelles sajawotfendiliselst. Ujume ja töötame, siis Jumal annab meie noortele ilusa kaswatusajutufe.

Kolmas kaswatusotfufus juhib meie tähelepanu hingamispäewa koolile. Hingamispäewakool — koguduse jüda, see on ammutuntud tõde adventliikumises. Lugegem ja uurigem hingamispäewakooli-otfust ja hoidkem „jüda“ terve, siis on kogu ihu — kogudus terve. Otfufus juhib jellele tähelepanu, et me ei unustaks ühtki liiget koguduses kooliga ühendamaft. H.-p.-kooli juhid, palun pöörake jellele wäga hoofat tähelepanu. Lapsi, kes ei saa hommikul h.-p.-kooli tulla, kogutagu pärast lõunat. See on tänuwäärt ettepanek jelles otfufes. Tehkem jeda igas koguduses. Edasi on h.-p.-kool abinõu, kus kofkutulejad wõimaluse saawad tuua oma ülestõstmise-ohwri teiste samajuguste koolide ajutamiseks. Sed-wennad, toogem alati oma ülestõst-

mise-ohwer kaasa, ja koduosakonna liikmed, pange see oma juures kõrvale ja saate omal ajal koguduse kätte. Ja viimaks, lugege otsuses mainitud artikleid, sest iga suuteline õpetaja on võrjunud hoolsa lugemise ja õppimise kaudu.

Meie kirjandus üldse on suure kasvatustliku väärtusega. Sellepärast saadikud tegidki sellekohase otsuse, et õhutada meie kirjandust veel rohkem lugema, — aga mitte üfspäinis lugema, vaid hoolikasti uurima. Meie raamatuid peaks mitu korda läbi loetama. Kes võib veel teistest keeltest lugeda, peaks jeda võimalust innukalt kasutama ja oma uurimiste häid tulemusi ka teistele koguduseliikmetele edasi andma. Soovitav on korraldada sellekohaseid lugemisõhtuid koguduses, kus võõrkeelseist raamatutest ette loetakse ja mõtteid arutatakse ning palvetatakse nende teostamise pärast. Eriti peaksid meie kogudused rohkem lugema E. G. White'i kirjandustooteid.

Edasi vaatleme nüüd misjoniotstusi. Need on kirjanduselevitamine ja ewangelisatsioon. Meil on hea kirjandus. Seda me oleme ifka hoolikasti levitanud oma liikmete misjonitöö ja kirjandusewangelistide läbi. Meie kirjandusewangelistid vajavad koguduseliikmete moraalselt tuge ja palveid. Nende töö on seotud suurte raskustega. Kui kunagi keegi kirjandusewangelist kellegi liikme juures peatub, siis ustav adventliige kohtleb jeda küllaliski juurima lahusega ja vastuvõtlikkusega. Meie vajame veel rohkem kirjandusewangeliste. Otsus kutsub noori üles sellele tööle anduma. Kui Jumal lubab, on meil veel enne aasta lõppu sellekohased kirjused. Selleks need, kellel kutsu jüdamis, valmistagu end ette ja teatagu oma soovist agastati kirjandusewangelistide juhile wend E. Zaimetsale. Iga kirjandusewangelist, kes praegu töötab, uurigu hooliga oma otstust ja teostagu palwes Jumalaga see täielikult.

Järgnew ewangelisatsiooniotstus paneb juure töö nii jutlustajate kui ka koguduste wanemate peale. Tõsi on, et meie liikmed on alati ewangelisatsioonis palju kaasa aidanud, aga kas ei võiks mitmed meie noormehed ja neiud, teatades oma soovist liitu wõi piirkonna wanemale, wälja minna ja kujukil külas wõi alevis korraldada terve rea koosolekuid, pidada piiblitunde, teha misjonikäike ja siis wäljatoodud hinged esitada ristimiseks? Lugesdes meie töö aruandeid nujust, kuulame üha sagedamini jellistest ettewõtetest ja nende rikkalikest tulemustest. Meie töö kodumaal vajab veel palju wabatahtlike tööliste, ja neid on meie ridades, nii noorte kui wanemate seas küllalt. Otsus kutsub üles neid leidma ja tööle rakendama.

Praegu on käimas lõikustänu-töö. See on suur võimalus ewangeeliumitöö edustamiseks. Ma usun, et iga truud adventliige teeb oma osa selles töös, jaawutades oma eesmärgi wõi veel enamgi. Minult jellel teel me jaawutame siis ka liidu eesmärgi. Lõikustänu-töö süsteemi ja ettewõtte on

Jssand ise oma ümmardaja kaudu heaks kiitnud ja me usume, et see töö on Jumala and meie, sest meid ei saaks me oma juurt ülesannet täita. Töötame sellepärast andumusega.

Ewangeeliumitöö vajab meid endid, meie kaastööd ja meie wahendeid. Oleme ustawad kõigis, eriti Jumalale tema oma üleandmises. Argu olgu kellelegi ustawuse juures kahtlust, kui koguduse juhatus ja rewisjoni komisjon künnise raamatut waatleb ja nimede juures peatub. Jumal on töötanud juuri õnnistusi ustawale künnisetoojale. Proovigem teda, sest ta kutsub ise jeda tegema, ja ta ei peta iialgi, ta on alati ustaw Jumal.

Oleme aga meie ustawad Jumalale ja tema kogudusele, usaldame oma juhatusi. Saadikud konverentsil kinnitasid jeda uuesti oma sellekohase otsusega. Ustawus ja usaldus on tugewamad relwad waenlase vastu. Waenlane tahab neid kaht relwa kõige esmalt kätte saada. On tal jorda läinud Jumala lapsi teha ustawusetuks oma perekonnas ja leigeks oma koguduses ning on tal võimalus olnud usaldust kõigutada koguduse juhtide vastu, siis on ta kindel, et need koguduseliikmed tema poolele tulewad. Ta wiib siis asja nii kaugele, et need õnnetud hinged ei pörka enam siis millegi eest tagasi, et tema tööd edustada ja Jumala tööle kahju teha ning viimaks ise langeda talle täielikuks ohwriks. Seepärast, armsad kaastöötlejad wiimases kuulutuses, hoiduge ustawusetu ja usaldamatuse patu eest! Töötagem ja käigem tões õlg-õla kõrwal. Hoidkem read tugewad ja terwed, siis ei saa waenlane iialgi läbistada neid.

Meie ees seisab nüüd uus konverentsiaasta. Ma usun kindlasti, et nii kuudas armas taewane Isa meid minewikus on õnnistanud, ta teeb jeda tulewikusti. Kui Jumal luba, tahan ma käesolewal konverentsiaastal külastada iga kogudust ja võimalust mööda iga gruppi. Siis wõime üheskoos oma mured ja rõõmud töös ja tões jagada. Ma olen need külastused juba alanud. Neid ridu kirjutades wiibisin Saaremaal. Jumala rahwas on siin rahu ja armastuse waimus.

Astugem nüüd edasi kindlate sammudega usus ja palwes ning vaatame julgesti tulewikku. Beame meeles alul kirjutatud teksti ja külwame tüdimata, sest lõikus tuleb omal ajal. „Kes silmarweega külwawad, need lõikawad hõiskamisega.“ Külwatud seeme Jumala riigis annab kahetõelise lõikuse, — siin ja igawees elus. „Kuna lõplik juur taju jagatakse Kristuse jälletulekul, jüski toob kohtlane Jumalale töötamine juba siinjes elus taju. Takistusi, wastupanusi ja libedaid, jüdantõhestawad pettumusi kohtab Jumala tööline; ta wõib olla ei näe kunagi oma tegewuse wilja, aga jüski leiab ta töös endas auilise taju. Kõik, kes omataju-püüdmatast Jumalale anduwad ligimese teenimiseks, on auilise Jssanda kaastöölisted. See mõte teeb iga töö magusaks, kindlustab taht ja teeb tu-

Andekssaamine

T. Babienko kõne konverentsi puhul

„Wäga õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud, kelle patt on finni kaetud. Wäga õnnis on inimene, kellele Jehoowa ei arwa ülekohut süüks, ja kelle waimu sees ei ole katwalust.“ Laul 32, 1. 2.

Inimesel on siis hea tunne, kui ta teab, et tema süü on andeks antud. Ta on siis rahulik ja rõõmus. Tema hing on waba. Ta on pääsnud foormatusest.

Paljudel ei ole patud finni kaetud ega süü kustutatud. Me ei saa oma patte finni katta. Me küll püüame oma patte warjata, aga need jääwad ikkagi meie hinge peale. Aga Jumal katab meie patud finni. Ta katab sellele, kes kahetjedes tuleb tema juure. Kes üles tunnistab ja maha jätab, nende patud heidab ta põhjatusse sügawusse, kust keegi ei pea neid üles otsima.

Tuukrite amet on lastuda mere põhja ja sealt asju wälja tuua. Tuukrid ei saa lastuda wäga sügawasse. Palju asju jääb sügawusest wälja toomata. Ka Jumal heidab patud sügawusse, nii et keegi ei saaks neid sealt kätte. Kas teie ei sooviks endale seda?

Mõned inimesed walivad endale tuukriameti ja toowad hukkunud asju mere põhjast wälja. Mõned inimesed aga peawad oma ülesandeks otsida teiste juures wigu. See ei ole mitte kohustatud Püha Waimu poolt. Issand tahab patud finni katta, et keegi ei otsiks neid üles. Ta ütleb, wäga õnnis on inimene, kelle patud on finni kaetud. Kui laseme end Pühal Waimul juhtida, siis me ei püüa otsida teiste wigu.

Me wahest teeme seda, mida ei peaks tegema, ega tee seda, mida peaksime tegema. Me wõib-olla mõtleme, et oleme õiged, ei ole teinud seda ja teist halba asja. Ja selle eest peame olema ka tänulikud, sest Jumal on hoidnud ära kiusatusse sattumast.

gewaks närwid kõige wastu, mis ka tulla wõiks. . . Whendusēs Jumalaga, Kristusega ja tema inglitega, on need töölised ümbritsetud taewaliku õhkonnaga, — mingi jõuga, mis toob ihule terwist, waimule jõudu ja hingele rõõmu.“

„Kõik, kes pühendawad ihu, hinge ja waimu Jumala teenimisele, saawad kestwalt uut kehalist, hingelist ja waimulikku jõudu. Lõppematud armu wahendid taewast on nende kasutada. Kristus annab nendele waimu omast waimust ja elu omast elust. Püha Waim töötab suurima wäega nende südamete meelte juures.“ („Diener d. Ev.“, lhf. 441. 442.).

Ed. Mägi.

Aga kas oled ka alati teinud seda, mida oled pidanud tegema? Mille pärast Issand mõistab hukka, kas ainult selle pärast, mis kurja on keegi teinud? Ta ütleb: „Ma olen nälgjas olnud, ja te ei ole mind söötud, ma olen alasti olnud, ja te ei ole mind katnud, ma olen haige olnud, ja te ei ole tulnud mind waatama. . .“ Küsimus on, kas oleme teinud seda head, mida pidime tegema. Jumal soovib, et me ei teeks ülekohut ega jätaks tegemata head. Ta tahab meid hoida nende pattude eest. Jumal paneb kõik tähele. Ta arvestab kõigega täpselt.

Püha Waim noomib meid patu pärast, ja annab meile märku, mis peame tegema. Ta räägib igapähe südamele. Kui tunneme head, aga talitame teisiti, siis paneme Pühale Waimule wastu. Waimu kasu on rõõm, rahu, armastus. Aga kui me üksteist ei armasta ega anna andeks, siis me ei ole juhitud Waimust. Patt Püha Waimu wastu ei saa andeks antud. „Kes iial midagi räägib Püha Waimu wastu, sellele ei pea seda mitte andeks antama ei jelsinatfel ega tulewal ajal.“ Mat. 12, 32.

Püha Waim noomib meid. Aga kui me ei pane teda tähele ja ta ära liikkame, siis lahkub ta meist. Me loeme Luuka 11, 24—26: „Kui roojane waim on inimesest wälja läinud, siis käib ta kuuve patku läbi ja otsib hingamist, ja kui ta ei leia, siis ütleb: Ma tahan tagasi pöörata oma fotta, kust ma olen wälja tulnud. Ja kui ta tuleb, siis leiab ta seda luuaga pühitud ja ehitud olevat. Siis läheb ta ja wõtab enefega seitse teist waimu, kes on kurjemad temast endast, ja kui nad sinna sisse tulewad, siis elawad nad seal, ja selle inimese lugu läheb pahemaks kui esimene.“

Soidugem pattu tegemast Püha Waimu wastu. Waatame ette, et me ei hakkaks teiste wigu otsima ja seega ise pattu tegema. Kui me ei talita Püha Waimu järele, siis ta lahkub meist. Kui Waim on meist lahkunud, siis on süda küll veel puhas, aga ta on tühi. Niipea aga leiab kuri waim südametühja olevat ja asub sinna sisse ning toob veel teisi kaasa. Seepärast Jumal ei saa andeks anda pattu, mis on tehtud Püha Waimu wastu.

Kui inimene efsib ja palub seda andeks ning jätab maha, siis antakse see temale andeks. Wäga õnnis on see, kelle patud on finni kaetud ja kelle pattu Jehoowa ei arwa süüks. Nitaks meid Jumal nii elada, et wõiksime armu saada.

B.

Särgmises numbris toome veel konverentsi puhul peetud kõnesid.

Jeesuse tunnistus viimises koguduses

E. G. White elu ja töö

7.

Igawese ewangeeliumi lewitamine on Jumala koguduse suurim ja tähtsaim ülesanne viimisel ajal. Umastusplaani haritipp on Kristuse tagasitulek maa peale. See on see rõõmus sündmus usklikkudele, mille peale nad on oodanud igatsusega. Enne auriigi kuninga ilmumist peab minema maailmale hoiatuskuulutus. See sünnib juba praegu ligi 600 keeles ja keelemurdes.

Viimisel liikumisel on üheks iseloomustavaks tunnuseks Jeesuse tunnistus või prohvetikuulutuse waim. Ilm. 12, 17, 19, 10. Juba liikumise algusest on olnud E. G. Whitel tähtis misjon või ülesanne täita, nagu jeda nägime eelmistest jeda ainet käsitavatest artiklistest. Ta kutsuti Issandast selleks, et anda edasi ilmutused ja õpetused, mis vajalikud Jumala rahvale igawese tõe mõistmiseks ja õigeks jumalafartistikuks eluks. Tema töö ja õpetuste juhtes peab olema igal kaasvõitlejal kindel seisukoht. Igaks peaks jõudma selgusele, kas tema töö on olnud sihendatud Jumalast, või Bestsebulist, kas see kannab walguise või pimeduse pitsatit. Siin ei saa olla poolikut seisukohta. Et iga tõsine ja otsekohene walguise järele igatseja hing koguduses võiks olla õigel arusaamisel prohvetiwaimu tegewuse ja otstarbe üle, selleks tahame järgnevalt waadelda E. G. White'le usaldatud ülesannet ja tema kirjutusi.

Piibel ja E. G. White kirjad.

Mõned wäidawad, et E. G. White tööd on meil piibli asemel või vähemast lihandus piiblike. Sellele tuleb wastata kindlasti eitawalt. Piiblis on käsitatud kõik inimsoo langusesse ja ärapäsemisesse puutuvad küsimused küllalt selgelt ja on ka ära näidatud patuse tee Jumala juure, mille tõttu pole enam wadadust piiblit täiendada uute kirjadega. E. G. White ega meie liikumise juhatuse poolt pole kunagi säärast nõudmist või mõtet üles seatud. Siin toome mõned wäljawõtted tema oma raamatutest piibli ja tema kirjutuste kohta. „Ewangeeliumi teenrid“ lhf. 249 (ingl. t.) loeme: „Piibel on meie usu ja õpetuse juhtnõör. Ei ole midagi, mis võiks enam meelt kindlustada ja mõistust tugevaks teha, kui Jumala sõna uurimine. Ükski teine raamat ei suuda nii õilistada mõtteid ja anda jõudu wõimetele, kui piibli sügawad ja õilistawad tõesed. Kui oleks uuritud Jumala sõna nagu jeda peaks tehtama, siis oleks inimestel säärane meeleülgawus, iseloomu õilsus ja eesmärgi kindlus, mida tänapäew on harwa leida.“ Tunnistused 5. anne lhf. 665 loeme: „Kirjutatud tunnistused ei ole uue walguise toomiseks, waid et tõe, mis on juba ilmutatud, elawalt mõjutada südamele. Inimese kohustus Jumala ja oma

kaasinimese wastu on selgelt ära näidatud Jumala Sõnas; kuid wähejed teie seast on sõnakuselisitud sellele walguisele. Täiendawat tõe pole antud; kuid Jumal on tunnistuste läbi lihtsustanud warem antud suured tõesed, ja on neid toonud rahwa ette oma poolt heaksarwatud wiisil, et nende läbi mõjutada meelt ja et kellelgi poleks wabandamist. . . Tunnistused ei pea wähendama Jumala sõna, waid jeda ülendama ja kõitma meeled selle külge, et tõe lihtsus ja iludus võiks kõiki mõjutada.“

Tunnistused on selleks, et aidata paremini mõista pühakirja. Neid ei tohi esitada walewalguises. Järgmine wäljawõte oleks tähtis tunnistuste ülesande juhtes:

„Wend R. jebab meeli, kui ta püüab näidata, et walguis, mida Jumal annud tunnistuste läbi, on lihts Jumala sõnale; jelles ta esitab asja walewalguises. Jumal on tahtnud sel teel juhtida oma rahwa meeled oma sõna juure ja anda neile selgemat arusaamist. Jumala sõna on küllaldane, et walgustada igei kõige pimedamat meelt, ja jeda wõiwad mõista kõik, kellel aga on soov jeda mõista. Kuid sellele waatamata mitmed, kes ütewad, et Jumala sõna on nende uurimiseaineks, elawad täielises wastolus selle selgete õpetustega. Et ühelgi inimesel poleks ühtegi wabandust, selleks Jumal annab selged ja täpsed tunnistused, jee läbi neid tagasi juhtides Sõna juure, mille täitmise nad on jätnud hooletusse. Jumala sõna on üldpõhimõtetes küllaldane õigete eluwõiside moodustamiseks, ja tunnistused, üldised kui ka isikulised, on määratud selleks, et juhtida erilijest tähelepantu nendele põhimõtetele.“ Tunnist. 5. a. 663, 664.

Piibel on see proovikivi, millega peab läbi katsuma kõik teised kirjutused. Ka E. G. White kirjad peawad jaama sellega läbi katjutud. Kui neis on midagi, mis käib piibli selge õpetuse wastu, siis peab neid ära heitma; on nad aga kooskõlas pühakirjaga, siis on loomulikult meie kohus neid wastu wõtta. Selles seisukohal on olnud ka adventuusu esiwõitlejad. Nii kirjutab üks adventtõe jammastest, Uriah Smith, 1887. a. „Review ja Herald“ oktoobri numbris: „Soidke käsu õpetuse ja tunnistuse poole: kui nad ei räägi jedasinaast sõna mööda, siis ei pea neil koitu olema. Kõil waimuanded koguduses tuleb nii läbi katjuda“.

Kas on E. G. White kirjad Pühast Waimust sihendatud?

E. G. White on kirjutanud oma eluajal õige palju. Tema julest on ilmunud ligi 40 raamatut. Peale selle on ta kirjutanud artikleid kuu-

kirjades ja kirju isikutele, milledest paljud on säilinud käsikirjades, kuid pole trükitud. Tema raamatud võiks jagada kahte osja: 1) Tunnistused kogudusele ja mitmed raamatud, mis käsivad koguduse ja selle ellu puutuvaid küsimusi. 2) Raamatud, milledes kirjeldatakse võitlust walguse ja pimeduse, tõe ja õiguse wahel. Esimesed raamatud on määratud peaaesjalikult koguduse liikmetele, kuna teised on tähtsad lugeda kõikidele inimestele. Viimaste seka kuuluvad näiteks Patriarhid ja prohvetid, Suur võitlus, Apostlite teod, Megade igatus jne.

Kuivõrd võime uskuda nende raamatute tõelisusse? On nad kõik kirjutatud Jumala waimu juhatusel ja isegi sihendatud Pühast Waimust, nagu seda on piibel? Mitmel korral küsiti öde White't, kas ta on prohwet. Sellele ta wastas, et ta on Issanda käskjal, ja et Issand tarwitab teda oma tahtmise teadaandmiseks. Siin järgnevad mõned wäljawõtted tema oma sulest selle küsimuse üle, mis ta kirjutas „Review ja Herald“ 26. juuli numbris 1906. aastal: „Ma ei otji enese kohta muud nimetust, kui seda, mis mind käsitud, et ma olen Issanda käskjal. Ta kutsus mind minu noorusel oma käskjalaks, et ma pean vastu wõtma tema sõna ja andma selge ja otjuse tawa kuulutuse Issanda Teese nimel. Minu noorusel küsiti minult mitu korda: Oled sa prohwet? Ma wastasin: Ma olen Issanda käskjal. Ma tean, et paljud on mind nimetanud prohwetiks, kuid ma ise pole endale seda nimetust kunagi nõudnud. Minu Ennistegija teatas mulle, et pean olema tema kuulutaja (käskjal). Ta ütles mulle: Sinu töö on kanda minu sõna. Smelikud asjad tõusewad, ja sinu noorusel ma eraldan sind selleks, et sa kannaksid kuulutust effijaille ja seaksid minu sõna uskumatute ette, ja et sa sõnaga ja sullega noomid tegusid, mis pole õiged. Manitse sõnaga. Ma annan sulle oma sõna. See pole imeelik feel. Tõelises, lihtjas kõneõjawuses hääle ja sule läbi peab kostma kuulutus sinu poolt, kuigi sa pole küll koolides õppinud. Minu waim ja wägi on sinuga. Ära kardada inimesi; minu kils kaitseb sind. Mitte sina ei räägi: Issand on see, kes annab hoiatuse- ja manituskuulutuse. Ära kaldu kunagi tõest kõrwale.“

Ma pole end kunagi kuulutanud prohveti olewat. Kui teised on mind selleks nimetanud, siis pole ma seepärast nendega waidlema hakanud. Kuid minu töö on olnud nii mitmesesine, et ma ei wõi end kutsuda teijiti kui Issanda käskjalaks (kuulutajaks), kes on jaadetud wiima Issanda kuulutust tema rahwale ja üles wõtma igasugust tööd, mis ta näitab.“

Edasi loeme Tunnist. 5.-a. lhf. 661:

„Wanasti Jumal rääkis inimeste wastu prohwetite ja apostlite juu läbi. Meie päewil ta räägib neile oma waimu tunnistuste läbi.“

Niihästi adventkuulutuse kandjad kui ka E. G. White ise loewad teda Issanda tööriistaks ja tema tööd Jumala Waimu tööks. Tema õpetus on kooskõlas Jumala sõnaga ja tema elu on tõendusjeks, et Issand oli tema sees wägew oma tahtmist ilmutama. Kõigil adventuskirikudel on küllalt põhjust tema kirjade uurimiseks, et lasta end noomida ja juhutada õigele usuteele.

Järgmises numbris tahame lähemalt waadelda Pühast Waimust sihendamise mõtet ja kuidas on jaatud E. G. White kirjutused.

E. Rey.

Usk ja vastuvõtmine

Kui meis on siidametunnistus Püha Waimu mõjul ärganud, siis alles tunneme patu wäge, süüd ja wiletsust, siis hakkame seda põlgama. Meil tuleb tundmine, et patt oli see, mis meid lahutas Jumalast, ja et me olime patu orjuses ja wõimuses kinni. Mida enam me nõuame sellest lahti ja wabaks saada, seda enam tunneme ära oma nõrkuse. Meie poolt esitatud põhjused ja siida on roojased. Meie enesearmastus, omakasupüüid ja patud tulewad siis dieti silme ette. Me hakkame taga nõudma andeksandmist, puhastust ja wabadust. Mis me võime teha, et rahu saada ja ifka enam tema sarnaseks muutuda?

Meile on waja rahu, taewa poolt andestust, — rahu ja armastust oma siidames. Raha, mõistus ja tarkus ei saa mitte neid asju wälja lunastada, aga Jumal pakub meile neid kui waba annet „ilma rahata ja ilma hinnata“. Need on meie päralt, kui me aga oma käsi nende järele wälja sirutame ja nendest kinni hakkame.

Me oleme oma patud üles tunnistanud ja kindlasti nõuks wõtnud Jumalaga uut elu algada. Seepärast tohime ka tema juure tulla ja teda paluda, et ta meie patud oma werega kataks ja meile uue siidame kingiks. Me võime julged olla, et ta seda teeb, sest ta on meile seda töötanud ja teha lubanud.

Me ei saa ise oma minewiku pattusid ära lunastada, me ei saa oma siidant uuendada ega oma wäest pühitsusele jõuda. Jumala töotuste kohaselt teeb seda Kristus, kuid me peame niisugust töotust uskuma. Me peame oma patud üles tunnistama ja end täiesti andma Jumala hoole. Kui me otjekoheselt ihaldame Jumalat teenida, siis ta täidab ka oma töotuse meie juures. Kui me kaljukindlast usume pattudeandeksandmist ja siidameuuendamist Püha Waimu läbi, siis Jumal teeb omalt poolt oma töö meie kallal. See sünnib, kui me usume.

„Sest mul pole hea meel selle surmast, kes sureb, ütleb Issand Jehoowa; seepärast andke endid pöörata, siis peate teie elama.“

E. G. White, „Tee Kristuse juure“.

Igapäevane vajadus

Tõelikult on avaldub igapäevases elus. Palju meie-aja inimesi piiravad oma usuelu kas iseäralikkude sündmustega või teatavate tähtpäevadega. Pühakiri näitab meile aga teise tee.

Igapäevane palve. „Issand! ole mulle armuline, sest ma hüüan su poole igapäev.“ (Laul 86, 3). On võimatu ilma palveta elada tõelisku kristlikku elu. Võtame eeskujuks Taanieli. Tal oli funingakojas vastutusrikas koht ja tema aeg oli väga piiratud. Siiski temast on kirjutatud: „... ja kolm korda päevas heitis ta põlvili maha ja luges ja kiitis oma Jumalat, seepärast, et ta seda enne oli teinud.“ (Zaan. 6, 11). Selle igapäevase ühenduse läbi Jumalaga ta tundis end alati Jumala kaitse all. Kui sagedasti jäta meie igapäevase palve hooletusse! See aga nõrgestab meid patu vastu võideldes ja me vähehaaval lubame end lahutada Jumalast. Mis selle tulemus on, seda teame kõik. Seepärast me peame iga päev palvetama.

Igapäevane tänu. „Kiidetud olgu Issand igapäev! (Laul 68, 20). „Me kiitleme igapäev Jumalast ja täname su nime igavesti.“ (Laul 44, 9). „Kõikide silmad ootavad sind ja sina annad neile nende roa omal ajal. Sa teed lahti oma kae ja täidad kõik, mis elab, hea meelega.“ (Laul 145). Kuis ei peaks me Jumalat tänama igapäev, kuna me kõik elame tema armust!!

Igapäevane walvamine. „Siis katsuge, wendad, et wabest kellegi sees teie seast ei ole kuri uskumata süda, mis elavast Jumalast võtab ära taganeda; waid manitsege üksteist i g a p ä e w nii kaua kui tänapäev nimetatakse, et ükski teie seast ei saa kõwaks patu pettuse läbi.“ (Ebr. 3, 12. 13). Saatan on hoolikalt töö ja püüab kõigest jõust ehitada usklike nende eluteel. Rahjuks peame sagedasti tunnistama, et tal on sel alal edu. Et oma eesmärki paremini saavutada, ta teeb end sagedasti walguse inglisk. Sellepärast manitsewad meid Kristus ja apostlid alalisele walvamisele selle waenlase vastu.

Igapäevane lepitus. „Sa ja pead igapäev ühe wärji patuhwriks walmistama äralepitamiseks.“ (2. Moos. 29, 36). See ohwer pidi toodama igapäev. Kuigi Kristus on nüüd meie patuohwer, kes suri meie eest üks kord Kolgatal, me siiski wajame igapäev tema lepitust, mis puhastab meid kõigest patust ja ekkimustest.

Igapäevane pühitus. „Mina juren igapäev.“ (1. Kor. 15, 31). Paulus, kes need sõnad Korintuse rahwale kirjutas, oli seda igapäevast suremist enda juures tunnud. „Ma elan, aga mitte enam mina, waid Kristus elab minu sees“, oli tema hüüdsõnaks. Seepärast võis ta ka oma uulkaaslastele usuelus eeskujuks olla. Jumal ta-

hab, et me temale pühendaksime oma ihu, hinge ja waimu. Selle pühendamise eelduseks on igapäevane „suremine“. Täwase Issa tahtmine on, et me kaswaksime igapäev ja wõiksime kord Kristuse täie-ea mõõdu wälja anda.

Igapäevane ristitandmine. „Kui keegi minu järele tahab tulla, see salaku iseennast ära ja wõtku oma rist igapäev enese peale ja käigu minu järele! Meie igapäevane elu, olgu see kodus või wäljas, peab näitama, kas oleme tõelikud Kristuse järelekäijad või mitte ja kas kanname oma risti waadates temale. Jeesusele järgimine nõuab täielist lahutust maailmalikest asjust. Paneme tähele Kristuse sõnu: „Sa kes ei wõta oma risti enese peale ja ei käi minu järele, see ei ole mitte minu wäärt.“ (Matt. 10, 38).

Igapäevane leib. „Meie igapäevane leib anna meile tänapäev.“ (Matt. 6, 11). Kui Kristust saadanast kirjati, siis ta wastas: „Znimene ei ela mitte ükspäinis leiwast, waid igastühest sõnast, mis Jumala suust wälja tuleb.“ Meie hoolitsemise igapäev oma ihuliku käekäigu eest, unustades sagedasti wajaliku waimutoidu. Kristus kiidab mäejutluses neid, kelles on nälga ja janu õiguse järele. Kui tahame kaswada seesmiselt, peame igapäev hoolitsema ka waimutoidu eest.

Igapäevane pühakirja uurimine. „Aga need olid aujamad, kui need, kes Tessaloonias olid, sest nemad wõtsid sõna kõige hea meelega vastu ja otijid igapäev kirja seest, kas see nõnda pidi olema.“ (Ap. t. 17, 11). Esiimesed kristlased uurisid igapäev Püha Kirja ja nõnda kaswajid tõe sees. Seega nad wõisid ka saadana mõjudele vastu seis-ta. Waimuwili oli nähtaw igal pool. Igapäevane piibliuurimine on wajalik ka meie päewil, et olla walmis waimulikuks wõitluseks. Jumala Sõna on ainus teraw mõõk, mis wõib tagasi lüüa saadana pealetungi. Et wõiksime alati wõitluswalmis olla, selleks tuleb hoolikalt uurida Jumala Sõna. Kuud piiblit ei tule mitte üksnes lugeda, waid läbi elada. Wida piibel meile jutustab usu-ijadest ja prohwetitest, jüngeritest, rikkast noormehest, ärakadunud pojast, halastajast jamaariamehest jne., seda tuleb nõnda lugeda, kui oleksid ja ise selle asemel, kellest ja loed.

Koguduse igapäevane kaswamine. „Sa kiitsid Jumalat ja neil oli arm kõige rahwa juures; aga Issand pani koguduse juure neid, keda ära päästeti.“ „Siis kinnitati kogudusi usus ja neid sai igapäev enam.“ (Ap. t. 2, 47; 16, 5). Esi-mesel kristlikul kogudusel oli täielik osa Jumala waimu mäest. Koguduse igapäevase seesmise kaswamise tagajärjeks oli igapäevane kaswamine armult. Kui laseme Jumala Waimul wabalt tegutseda oma südame juures, siis ilmuvad ka selle tagajärjed jamal määral, kui apostlitegi ajal.

Usk ja haridus

Sageli fertib üles küsimus: kas haritud inimene võib uskuda Jumalat? Kas on usk ja haridus inimeses liidetavad nii, et nad teineteist ei fijsu maha. Või on haridus midagi niijugust, mis hävitab inimeses usu. Need küsimused on tänapäew eriti elulised, sest elame ju hariduse ja teaduse ajastul. Kunagi warem pole nii rohkesti hariduse ja teaduse järgi püütud kui just tänapäew.

Ka meile kui adventrahwale, kelle kätte on antud kõige kallim usk, on see küsimus suure tähtsusega. Meie suurim ülesanne on hoida usku, millel on igawiku wäärtus. Kuid misjuguses waeformas peame olema haridusega? Kas teeb see meid Jumala töö jaoks kõlbulikumaks? Kas võime ka haritud inimesena olla sügawuslikud adventistid?

Piibel ja tegelik elu pakuwad rohkeid näiteid inimestest, kelledele on olnud usk ja haridus ühendatud ning kes siis on suurte korda saanud Jumala jaoks. Need eeskujud wääriwad waatlemist, et selgust saada eelpool ülestõstetud küsimustes.

Meile kõigile on tuntud piiblis Moosese isik, kellelega algab Jumala lunastustegude rida, mis oma lõppkuulise täitumise leidis Kristuses. Pärast Kristuse aega ei ole maailmaajaloos ühtegi teist aega, mis oleks nii rikas oma imede ja tähtsuse poolest kui Moosese aeg. Mooses oli see, kelle Jumal walis oma rahwa wabastajaks ja juhtijaks. Mis teda selleks kõlbulikuks tegid, olid tema sõnakuulmine, alandus ja usk Jumalasse, milledega liitusid weel tema organiseerimiswõimed, tema riigitarbus ja tema tutvus tolleaegse kultuurmaailmaga.

Kuidas kujunes aga Mooseseist selline isik, keda Jumal wõis tarwitada suurte ülesannete teostamisel. Moosese kaswatajaks oli tema ema. „Ta püüdis tema südametäita jumalakartusega ja armastusega tõde ja õiguse wastu. Ta palwetas tõeliselt, et ta oleks kaitstud iga halwa mõju eest“ (Patr. ja proh.) Nii pandi Moosese usuelule kindel alus tema wanemate kodus. „Waarao juures omandas Mooses kõrgeima riikliku ja sõjawäelise kaswatus. Monarh oli otsustanud oma tütrepoega teha järeltulijaks oma troonil, ja noormeesst kaswatada selle juure ameti jaoks“ (Patr. ja proh.) Apostlite tegudes on antud meile ülewaade Moosese haridusest: „Ja Moosest õpetati kõige Egiptuse maa rahwa tarkusele, ja tema oli wägew sõnadest ja tegudest.“ (7, 22). Talle sai osaks kõrgeim waimuharidus, nii nagu see oli võimalik warase wanaaja kulturseima rahwa juures. Teda õpetati mõtteteaduses, mõõtmis- ja arwutamiskunsti, tähe- ja arstiteaduses, keemias ja füüsikas, õigus- ja riigiteaduses. Mitte ainult juurepääs kõrgeima maailmatarkuse juure ei olnud tal awatud, waid ta ees seisid ka hiilgaw elukäik,

egiptuse warandused, teaduslik ja poliitiline kasu. Midagi meelitawat oli selles mõttes, teha oma hiilgawa seisukohaga warao õukonnas palju oma rahwa kasuks. Kuid ta tundis, millise hädaohu see moodustaks tema hingele, ja ta ohwerdas oma hiilgawa tulewiku. Seda suutis ta teha ainult jõu läbi, mis asub usus: „Minu läbi ei tahtnud Mooses, kui ta suuremaks sai, et teda pidi warao tütre pojaks hüütama ja wõttis ennemini Jumala rahwaga waewa näha, kui üürilise aja paturöömu pidada.“ (Ebreia 11, 24—26).

Egiptuse haridus ei suutnud rööwida Mooseseist usku, millele oli warases lapsepõlwes juba alus pandud waid haridus liitus usuga wõimsa tegurina, mis oli temale wajalik rahwa wabastamisel. Moosese elu on kujukas näide sellest, kuidas Jumal kaswatab endale inimesi suurte ülesannete läbiwiimiseks. Pärast seda kui Moosese usule oli pandud wanemate kodus kindel alus, juhtis Jumal tema elukäiku nii, et tal oli võimalus õppida ja teadmisi koguda, et tal oleks hiljem oskust rahwa juhtimisel ja tema elu korraldamisel. Jumal annab inimesele waimujõud, ja inimese kohus on neid igakülgjelt wälja arendada selle eesmärgiga, et need oleksid kõlbulikud Jumala töös. Siis on haridus leidnud oma õige eesmärgi.

Uue Testamendi ajastu alguses puutume kokku teise suure isikuga, kes oma tegevusega loob aja järgu. See on apostel Paulus. Tema on apostlite seas see, kes on Kristuse isikusse ja tema sõnadest tungimise ja oma wäga mitmekülgse tegevusega misjonitöös suurim ja tagajärjerikkam apostel. Ka puht inimlikult waadeldes kuulub ta ajaloo suurimate meeste hulka.

Milline kaswatus ja haridus sai osaks Paulusele? Tema üleskaswamine Tarjus, mis oli Wäike-Aasias kuulus oma hariduse ja õppeasutuste poolest, lubab järeldada, et ta sai tolleaegse hellenistliku kaswatus. Ta õppis siin kõigepealt selgeks kreeka keele, mis oli tol ajal kultuurmaailma keeleks. Ka wõis ta siin õppida tundma kreeklaste loomust, nende paganliku seisukorda ja harjuda nendega läbi käimises. Kõige olulisema osa tema haridusest moodustab tema õppimine käjuõpetaja Gamalieli juures, kus talle sai osaks süsjehatus käsuse, kirjatundmise ja seletamise. Pauluse haridus oli selline, mis andis põhjaliku teadmise tolleaegsest paganusest ja juutlusest.

Kui oli saabunud aeg, et ewangeeliumi kanda tolleaegsesse kultuurmaailma, kus oli wajalik kreeka keele ja kreeka olude tundmine, siis walis Jumal Pauluse, kelle eluülesanne on wäljendatud järgmistes sõnades: „... tema on mulle walitud riist, et ta minu nime kannaks paganate ja kuningate ja iisraeli laste ette.“ (Ap. teg. 9, 15).

Et murda teed paganate-misjonile, kuulutada ewangeeliumi kogu tol ajal tuntud maailmas, ka kuningate ees, jelleks olid Paulusel wastawad eeldused, mis ta oli omandanud oma hariduse kaudu. Kuid kõige tähtsam oli see, et tema haridusega liitus sügaw ja kõigutamatu usk, mis üheski eluolukorras ei lõõnud wankuma. Tagasi waadates oma kannatus- ja teorifkale elukäigule wõis Paulus ütelda sõnad, mis tähistawad tema suurust: „Ma olen usu kinni pidanud.“ (2. Tim. 4, 7).

Kirikuloos wäärrib tähelepanu Martin Lutheri ijil, kellega algab uus ajastu ristifoguduse ajaloos. Ta kujundas uueks usulise elu. Ujupuhastuse läbiwiimiseks olid Lutheril kõik wajalikud eeldused. Ta omas kõrgeima usuteadusliku hariduse. Olles tunnustatud usuteaduse doktoriks ta tegutses 1512.—1516. aastal professorina Wittenbergi ülikoolis, kus ta pidas loenguid Rooma raamatu ja Taaweti laulude üle. Ta tundis sellega siis põhjalikult tolleaaja waateid ja käsitlusi usuteaduse alal. Kuid mitte ainult tema suur teadmine ei teinud teda usupuhastajaks, waid sellega liitus tema südametunnistuse lõpmatu õrnus ja tema sügaw igatus olla ühes oma Jumalaga. Tal oli suur mure oma hinge õndsuse pärast. Sünwenedes Rooma raamatuse, weendus ta, et inimene ei saa õndsaks heade tegude läbi, waid ainult usu läbi

Jumalasse. See on Lutheri mõtetemaailma kesk-punkt. Seda just selle tõttu, et see oli tema oma hinges läbi elatud. Niid wõis ta wõimsalt üles astuda, kuna ta oma hinges oli sügaw usk, ja oma teadmisi kasutada Jumala tööks.

Tänapäew on Jumala töö palju suurema ulatusega kui see oli Moosese, Pauluse ja Lutheri ajal. Töö ei piirdu enam ühe rahwaga, ka ei koosne maailm enam Wahemere maadest, waid sisaldab juba wiis maailmajagu. Kogu inimkond, kus on haritud ja harimatuid, on waja ette walmistada Kristuse teiseks tulekuks.

Jumala töö wajab inimesi, kes omawad südamis sügawa usu ja kes oma waimujõud on kõige hoolikamalt wälja harinud. Neis peab olema usk ja haridus harmooniliselt liitunud.

Büüdes hariduse järgi on inimese usul palju hädaohte, nagu seda mäletame Moosese elust. Et kõigest neist üle saada, jelleks on waja suurt jõudu, mis suudab kõik kiusatused wõita. On tähtis, et juba nooruses pannakse alus sellele usule ning et seda päewpäewalt edasi arendatakse. Siis ostab inimene ka haridust dieiti hinnata ja haridus ei saa talle languseks, waid kasuks tõdede lewitamises, mis walmistawad inimesi ette igawiku jaoks.

R. Winglas.

Misjonikooli tegevuskawa

Teine õppeaasta meie misjonikoolis on jõudnud lähedale. Õppetöö algus on esmaspäewal, 12. oktoobril.

Kool hakkab tegutsema sel aastal kolme klassiga, kus jatkatakse läinud aastal õppima alustatud üldhariduslikkude ainete ja uute piibliainete läbiwõtmist. Piibliaineist tulewad käsitamisele sel aastal järgmised: Wana Testamendi, prohwetite ja epistlite ehk apostlite kirjade seletused, koguduse kord ühes tunnistustega ja homileetika ehk jutluste koksuseadmine. Nagu loetelust selgub, pakuwad need ained rohkesti igale adventkoguduse liikmele, niihästi noorele kui ka täiskaswanule. Sel-lepärast juhin Tallinnas ja Nõmmel elawate koguduseliikmete tähelepanu sellele, et neil on head wõimalused kuulata üksikuid piibliaineid, sest kool wõtab wastu ka wabakuulajaid.

Õpetajateks on R. Winglas — õpetab üldteaduslikke aineid; E. Rey — õpetab piibliaineid; M. Undritz — õpetab keeli. Peale selle wõetakse weel keegi eesti keele õpetaja ja muusika õpetaja.

Kool tahab algawal õppeaastal panna suurt rõhku laulmisele ja muusikale. Kõigis klassides on nähtud ette muusikateooria õpetus. Teooriaga

ühenduses tehakse algust ka klaveri- ja wiinulitundidega, millede eest ei ole eraldi maksu. Palun kõiki õpilasi, kellel on wiinul wõi mõni muu muusikariist, need kaasa wõtta.

Õpilaste isetegewuse, algatuswõime ja ühishunde arendamiseks tegutsewad koolinõured ühes õpetajatega sel õppeaastal omaette noorsookonnana, kus püütakse harjutuswõimalusi luua teadmiste rakendamiseks tegelikus elus.

Neile õpilastele, kes soowiwad, on kasutada internaat, s. o. ühiskorter ja walmis toit. Kogu õppeaasta, see on kahesja kuu kohta maksab korter 50 fr. ja toit — 160 fr. Õppemaks on 50 krooni.

Kool püüab omalt poolt kõik teha, et õppimine wõiks olla kõigiti tagajärjerikas. Kui teie, praegused ja uued õpilased, koks tulete heade püüetega, suurte eesmärkidega ja õppimissoowidega südamis, siis wõime kindlad olla, et Jumala õnnistus ajub meie õppetööl.

Palun kõiki uusi ja praegusi õpilasi, kes jeda siiani ei ole weel teinud, teatada mulle oma koolitulekust, et jõuda õigeaegselt walmis kõigi korraldustega õpilaste ühiskorteri ja õpilasköögi asjus.

R. Winglas.

Miks levitada lõikustänu-lehte?

Kas kuulub lõikustänu-lehe levitamine ewangeeliumi kuulutamise hulka? Kas tasub teha seda tööd? Jah kindlasti! Me vajame seda tööd, et viia oma kaasinimesi õnnistegija tundmisele. Loon siinkohal selgituseks mõned tõendused.

Esimejena peame kindlaks tegema, et see plaan pole saadud inimestest, vaid Jumalast. Ta ütleb: „Külwa oma seemet hommikul, ja ära laje oma fätt seisra õhtul!..“ (Mog. 11, 4. 6.). Ta tahab sellega ütelda, et on mitu tööharu, ja iga töö on omal ajal. Ühtegi neist me ei pea paremaks ega halvemaks pidama, vaid töötama igal juhul ja ajal ning igal pool. Ka lõikustänu-töö kuulub siia hulka. Selle kohta ütleb Jumal prohvetivaimu läbi järgmised sõnad:

„Minult on mitu korda kirjalikult küsitud, kas on soovitatav jatkata lõikustänu-tööd. Vastuseks ma tahan juhtida kõikide tähelepanu Neemia eeskujuliku tegemise peale. Tema ees seisis reis Jeruusalemma. Seal lootis ta waretetes oleva linna jälle üles ehitada. . . Wahendid, mis jellel Jumala mehel puudusid, kogus ta neilt, kellel oli võimalus anda. Jumal liigutab veel täna kuningate ja walitsejate südameid oma rahwa kasuks. Need, kes tema kasuks töötavad, peaksid ära kasutama nende abiandmise, keda Jumal mõjutab annetama töö edendamiseks. . . Tehke selleks kõik, mis seisab teie võimuses, et saada andeid. Meil ei peaks mitte olema tundeid, et see wast ei ole kohane, koguda maailma inimestelt annetusi. Seda peaks veel palju rohkem tehtama. See plaan esitati mulle kui tee wõdi abinõu, mille kaudu satume selle maailma rüüstega kokkuputumisesse ja läbi-rääkimisesse. Sel teel saab nii mõnigi huwitatuks ja hakkab uskuma selle aja kohast tõde.“

Lõikustänu-lehe kaudu saawad inimesed tuttavaks tõega. Ja paljudele on ta saanud usuolu alguseks. Wõtke käesolewa aasta lõikustänu-leht, lugege selle artikleid, ja te weendute selles kohe. Juba esimene artikkel räägib e l u ü l i m a s t w ä ä r t u s e s t. Tihti inimesed maailmas küsivad meeleheitel: Mis on elu? Kas tasub elada? Milleks elada? jne. Lugeses seda kirjutust nad saawad kindla ja otsekohese wastuse. Nad omawad õige elumõtte ja igawese elu lootuse. Nad õpivad ka, et hea juhtumine kaasinimeses on Kristuse kätse täitmine ja selles seisabki elu mõte. Samuti on selles lehes juhatus kuidas leida elu wõimalusi. Olla kõiges täielik on kristlase püüe ja ülesanne. Olge täielikud — selles seisawadki elu wõimalused siin kui ka kord igawikus. Wõidakse weenduda, et on w ä ä r t o l l a k r i s t l a n e ja teha misjonitööd.

Õelõeldut tõendawad läbielud. Kohtasin hiljuti kedagi, kes pärit Sangastest, Walgamaalt. Ta oli

jaabunud Tallinna päew enne hingamispäewa. Oles walnis, et sõita tagasi, ta ei teinud siiski seda. Ta jäi meie koosolekule, et weenduda selles, mida oli lugenud lõikustänu-lehest, mille keegi meie liige oli temal wiinud igal aastal. Weendunult ütles ta, et adventistidel on tõde. Ta soovis, et keegi tutvustaks teda sellega veel lähemalt ja andis oma aadressi. Veel üks teine näide. Kord sattus meie lõikustänu-leht väljaspool meie organisatsiooni oleva adventistide grupi juhataja kätte. Ta luges seda ja see avaldas temasse suurt mõju. Kohe pööras ta meie poole lähemate järelepärimistega. Saades meilt wastuse, avaldas ta seda ka oma grupi liikmetele, ja tulemus oli, et nad ühinesid meiega. Sellest on möödunud aastaid ja nad on meie ustawad liikmed. Kas ei tasu levitada seda lehte?

Lõikustänu-lehe kaudu inimesed õpivad meid õieti tundma ja hindama. Lugeses meie töö aruannet nad weenduvad, et meie pole lihtsalt usujelts, vaid rahwas, kelle kätte Jumal on annud suure töö. Nad õpivad tundma meie armastust kõikide inimeste ja rahwaste wastu. Nad loewad, mida oleme teinud ja mida veel kawatseme teha ning kuidas oleme selles end organiseerinud. Nad loewad meie misjonitööst laias maailmas.

Kord kohtasin ma mehega, kes oli halvasti arwamises meie kohta. Kui olin jutustanud meie tööst, mida fogu maailmas teeme, ta muutis kohe oma otsuse. Lahkudes ta tänas mind ja ütles, et nüüd on saanud meist foguni teise arusaamise. Samasugune läbielu oli mul Saaremaal ühe õpetajaga. Teda olewat külastanud kaks naisterahwast, kes end nimetanud adventistideks, aga tal ei olnud neist jäänud head muljet. Kui olin temaga kõnelenud meie töö üle ning kuidas töö maailmas wäega edasi läheb, siis ütles ta lõpuks: „Ka mina oleksin adventist,“ aga lisas juure: „kui neil poleks hingamispäewa.“ Nii on väga tähtis, et inimesed saawad meist õige arusaamise ja seda teeb just lõikustänu-leht.

Selle lehe kaudu suudame inimesi weenda ka Jumala töötuste täitumises. Kristus on ütelnud: „Ja sedasinast armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas.“ Nad näewad, et a e g a d e ü l e s a n d e d t e o s t u w a d. Nad saawad ajaloolise ülewaate sellest, kuidas eelmised rahwapõlved on selle kallal töötanud ja wiimaks saawad selgituse ka praegusaja ülesandest ja leiawad, et Jumal on selles ära walinnud just adventrahwa, et teostada hiigelülesannet — wiia igawene ewangeelium terwele maailmale, nagu ette kuulutatud Sõnutuse raamatus 14. peatükis. Nad loewad l ä b i e l u s i d l a i a s t m a a i l m a s t, loewad aruandeid, ja need kõik tõendawad seda jumaliku üles-

annet. Nii mitmed hakkavad uskuma ja saavad selle töö kandjateks.

Ka raha, mis selle läbi kogutakse, suudab palju forda saata. Paljud pimeduses viibijad saavad toodud Teesuse ja tema töö valguse juure. Eks käskinud Kristus teha sõpru ülekõhtuse mammonaga? Kogudes annetusi inimestelt me täidamegi selle käju. Me saame sõpradeks inimestega, keda me pole tunnud ja kes on vaadanud meile vaenuksilt. Kõrd igavikuis kohtame neid kui sõpru. Ka paljud, kes oma hädas sirutavad käed paludes meie poole, saavad aidatud ja trööstitud. Ja kui töö maa peal on lõpetatud ning kui Kristus kristlased kristlastest lahutab, siis ta ütleb neile kristlastele, kes on tema paremal käel: „Tulge täna, minu Kõhast õnnistatud, ja pärige kuningriiki. . . Mis te olete teinud minu vähematele wendadele, seda olete teinud minule!“

Julgus tööle minekuks

Jumal on annud meile suure töö ja suured töötused. Ta tahab meid tarvitada ülemaailmises misjonitöös. Ta tahab meile selleks kasutada anda ka maailma warandusi. Ta ütleb meile ka, et meie ei peaks kartma.

Seisame praegu lõikustänu-töö keskel. Me teame, mis Jumal on töötanud, on kindel ka meie jaoks. Kuid töö seisab meie ees suure mäena. Ei julge minna wälja, et teha seda tööd. Seal on inimesed, kes end peawad tähtsateks ja suurteks; nad ei lasa meid sisse, ei toeta kergesti ega taha anda selleks heameelega mõnd senti. On raske minna töösse. Nii mõnegi huust peame kuulma ja nii mõnigi naerab meie üle. Ometi on tarwis teha tööd. Meil igal on oma eesmärk. Mis peame tegema? Nii raske on. . . Nii jatume kimbatusse ega tea mida ette võtta. Küsimine enestelt, kas on ikka õigustatud see töö. Nii möödub päew päewa järele. Raske on kuulda teiste läbielujid sellest, raske on olla koosolekul, kus tööst räägitakse. Süda on rahutu ja enesetunne on halb. Kes julgustaks meid ja annaks tõusejõudu? Et kuidagi wabandada end, leiame wigu ja halbust ja nende juures, kes hoolega töötavad. Hakkame maha tegema teisi ja lõpuks me „awastame“ lahksmeelt ja rahutust koguduses ja ei tea isegi, kust see on tulnud.

Sed-wennad! Jumal on jama, kes oli minevikus! Joosua ütles kord rahwale, kui see seisus töötatud Kaanani piiril ja kahtles oma tugevuses: „Ärge pange Jehoowa wastu ja ärge kartke mitte maa rahwast, sest nemad on meile leiwas“. — Kadusid kõik suured ja wahwad wastased, kui Jumal oma rahwa eest sõdis.

Nii on ka tänapäeval. Püüdkem midagi teha. Ärgem mõtelgem palju enesele ega haletsegem

Peab ka märkima, et lõikustänu-töö toob selle tegijale juba siin suuri õnnistusi. See annab julgust ja waimu, tulidust ja jõudu. Töötaja teeb oma Jumalaga aulisi läbielamusi. Tema südamesse asub armastus Jumala ja kaasinimeste wastu, ühtlasi ka rõõm ja rahu. Kuid pange tähele neid liike, kes pole osa wõtnud sellest tööst. Nende wahel on suur wähe. Nad on täis rahutust ja kibedust. Nad on jäänud ilma kõigist neist aulistest õnnistustest, mida saavad töötegijad.

Kõike eelpool mainitud arwesse wõttes tahaksin weelkord küsida, kas tajub teha lõikustänu-tööd ja lewitada seda lehte? Usun, et selles ollakse weendunud ja weendutakse, et see on wäga wajalik ja kasulik. Soowin, et me kõik paneksime tähele Kristuse manitsust ja töötaksime nii kaua kui on aega.

A. Rosinsky.

ennast. Salgame enese ja lähme wälja palwe-waimus.

Seame üles enesele eesmärgi ja töötame selle heaks. Ring te näete, milliseid imelisi asju sünnib. Inimesed polegi nii õelad kui mõtlesime. Meid wõetakse wastu lahkelt ja sõbralikult ja me saame suuremaid annetusi kui lootsume. Me ei tunne enam end „rohutirtsudena“. Siljem wõime ütelda waid: Jumal, ma tänan sind, et sa oled kuulnud mu palwet! Siis meie süda on täis rõõmu ja tänutunnet. Kaaswõitlejadki näiwad olevat muutunud paremaks. Ja seda meie Jumal ootabki, et me end pisutki salgame ja pisutki püüame, et ta siis wõiks oma õnnistusi meie töö üle wälja walada.

W. Wiirjalu.

Mõnda välismailt

Juunikul asetleidnud Generaal-konverentsi täis-kogu koosolekul waliti Generaal-konverentsile järgmised juhid: Esimees — J. L. McElhany; abiesimehed — W. S. Branson, L. S. Christian, W. G. Turner; sekretär — E. D. Dick. Seega on meile tuntud senine Põhja-Euroopa divisiooni esimees S. L. Christian ühels abiesimehiks Generaal-konverentsis. Praegu on W.-E. divisiooni esimees — W. E. Read, sekretär — J. J. Robison, osakondade sekretär — I. L. Babienko.

S. L. Rudy on koguduste liidu esimees Albertas, Kanaadas. Balti uniooni esimehe kohuseid täidab praegu W. E. Read.

Läti Suischenhofi misionikooli juhatajaiks on hiljuti walitud A. Brutan.

Suufeline õpetaja

Ettevalmistus.

Mõnikord tuuakse vajalise õppimise ja ettevalmistuse hooletusse jätmise vabanduseks ette Jeesuse sõnad, mis leiame Mark. 13, 11: „Aga kui nemad teid viivad ja ära annavad, ärge muretsege enne mitte, mis teie peate rääkima, ja ärge mõtelge mitte seepeale; vaid mis teile sel tunnil antakse, seda rääkige; sest teie ei ole mitte need, kes räägivad, vaid Püha Vaim“. Pane tähele, et Jeesus tähendas ainult sellele juhtumisele, kui jüngerid viiakse valitsejate ette ja kui neid küsitletakse ewangeeliumikuulutamise pärast. Riisuguseks raskeks silmapilguks on töötus, et Jumal tahab meid juhutada selles, mis peame rääkima. See pole kõige vähemalgi määral maksjav õpetaja kohta, kes mõtleb, et ta võib julgelt õpetada ettevalmistamata, kuna tal enne oli küllalt võimalust õppetüki põhjalikuks uurimiseks.

Mõtelge alati sellele, et mida me kergelt saame, see on ka madalalt hinnatud. Mis on maksnud palju aega ja jõupingutusi, ja mis on saadud läbi raskuste, seda me hindame. Õpetaja, kes mõtleb, et järgmine õppetükk on nii kerge, et see nõuab ainult vähe õppimist, imestab pärast tihti, et miks õppetüki läbivõtmine nii viletsalt õnnestus. Võib-olla, et ta on samuti imestunud, kui raske õppetükk, mis nõudis tundidepikkust hoolsat ettevalmistust ja mis paistis olevat võimalustest nii sage, tuleb välja kõige huvitavamana. Need tulemused pole tõesti mitte iseeneest kulluvad. Edu ei tule kogemata; see, kes töötab, see võib. See, mis pole maksnud püüdeid, pole midagi väärt.

See õpetaja saavutab tõelise isikliku edu, kellel on raskused ees, mis takistavad vastavas ettevalmistamises töö jaoks. Kui tee on kerge, siis on hädadoht laiskus ja tuimus püüetes. See, kes uurib hoolega, otsides alati abinõusid ja tõrjudes takistusi, tungib püüvalt edasi, saab meelte ja närvide tugevuse.

Kõrgelt hinnatud õpetamine.

„Ma õpetasin ennem“, ütles keegi koguduseliige, „kuid lõpetasin selle, sest mul polnud edu.“ See pani mind mõtlema. Polnud edu! Imestan, miks mitte? See inimene paistis seisvat kõrgemal harilikust keskmisest — kena nägu, tubli mõttevõim, puhas elu ja palju sõpru. Tõesti, miks ei saavutanud ta edu?

Na, nüüd ma näen! See on asja hind, eks ole? Inimene võib saada palju häid asju, kui ta on valmis maksma nende eest hinna. Seejama raske on ka mõnedel hingamispäevakooli õpetajatel, feda ma tean, — edu võib saavutada, kuid ei ole valmis selle eest hindama maksma.

Mis on hingamispäevakoolis edurikka õpetamise hind? Kas see läheb suuremale osale meist liig kõrgeks, et seda maksta? Kui me tõelikult leiaksime üles, mis edu maksab, võib-olla et teeksime siis ka rohkem jõupingutusi soovitu saavutamiseks.

Õpetaja mõju.

„Sest ükski meist ei ela iseeneest“ (Room. 14,7). Otsi kui õis ei või ütelda, mis sünnib tema lõhnaga, samuti oleme ka meie teadmatud selle mõju laialdasest tegemisest, mida avaldame oma tähelepanemata sõnade ja tegudega. Meie elu vaikne mõju läheb takistamata edasi, hoolimata sellest, kas me seda soovime või mitte. Iga sõna, mis weereb üle meie huulte kas mõeldes või mõtlemata, täidab siin maailmas kas õnnistuse või needmise mõõtu. Iga meie tegu on täidetud kas headuse või valuga teistele, samuti ka meile endile. Sama kindlasti, nagu lõikame hoolsal käel külwatud seemne vilja, peame lõikama ka oma teadmatult või hooletult avaldatud mõju vilja. Me kohtame jälle seda, mis olene ise teinud.

„Te panete märki igale inimesele, feda kohtate“, ütles ford lektor ühel rahvusvahelisel koosolekul, kus vaieldi aine üle: „Mõju võim“. See nõuab asja selget sissenagemist ja hooljat tähelepanemist, et mõista meie mõju teistesse. Mõtelge, mis on võimsam teist mõjutama, kas hästiplaanitsetud sõjakäik või vaikne mõju, mis meist välja hoowab mis puudutab igat teist elu, kellega me kokku puutume.

Oma eluga me ütleme kõigile, kes meid tunnevad: „Tee nii nagu mina teen; minu eeskuju on kindel, sellele võib järgida.“ Meie eeskuju, sisaldas hooletuid, mõtlematuid sõnu — sõnu, mida me mõnikord tarvitame isegi kaitsefõnoks — jätab teistele märgid, mida me mõnel päeval soovime, et need oleksid ära kustutatud.

Me ei tea ka, kui mitu korda meie eeskuju või julgustandvad sõnad on jätnud teiste südamele head jäljed. Kui need, kes meid tunnevad, panevad tähele meie kristlikus elus ustavust teatud ühikasjades, siis nad ei juuda tõrjuda tagasi selle eeskuju mõju. Südamest õiglase ustavus, mis ei hooli raskustest, jätab alati oma jäljed neile, kes seda vaatlevad. Hüüdmine katustelt võib kõita paljude tähelepanu; kuid see, mida me teeme mitte inimestele nägemiseks, loeb juft kõige rohkem. See mõju, mis meist avaldub teadmata, võib õjutuda heaks teguriks neile hullkadele, kes on meie ümbruses; kuid vastasel korral võib see saada ka võimsaks kurjuse jõuks, mis haarab igat, kes sellega kuidagi ühendusse satub.

F. Blummer.

Hingamispäevakooli aruanne II veerandil 1936.

Hingamispäeva- koolid	Andeid tehti- felt liitmele	Liitmeid	Õppij	Rektorielt õpetajaid	Õpetajate protsent	Pühendusfondi anded	Sünnipäeva anded	12. hingamis- päeva anded	13. hingamis- päeva anded	Kõik anded kõigi	Veerandil ristit- tud h.-p.-kooli liitmeid
1. Tapa	2,12	17	—	19	112	1,30	0,30	27,38	6,53	36,11	—
2. Tallinna 4.	1,59	26	—	19	73	—	—	36,02	5,44	41,46	—
3. Jõhvi	1,36	13	—	14	108	—	—	14,81	2,98	17,79	—
4. Mävere	1,26	7	—	8	114	1,97	—	5,85	1,00	8,82	—
5. Velle	1,04	10	—	10	100	—	—	8,85	1,53	10,38	—
6. Tartu	0,97	251	17	150	60	—	17,75	197,04	29,19	243,98	1
7. Tallinna 1.	0,91	171	8	122	71	—	0,45	143,78	11,26	155,04	8
8. Viru-Koela	0,90	8	—	8	100	—	—	5,83	1,35	7,18	—
9. Tallinna 2.	0,88	170	—	127	74	—	6,40	132,66	10,58	149,64	—
10. Tallinna 3.	0,87	134	12	91	60	—	2,73	103,81	10,17	116,71	7
11. Vihavere	0,84	9	2	8	89	—	—	6,25	1,31	7,56	—
12. Halliku	0,82	11	—	8	89	—	—	7,61	1,38	8,99	—
13. Rakvere	0,82	49	2	52	106	—	—	34,45	5,67	40,12	—
14. Baldiski	0,82	5	—	4	80	—	—	2,80	1,32	4,12	—
15. Võru	0,80	25	—	16	64	—	—	14,00	6,00	20,00	—
16. Kaastre-Katavastu	0,79	19	—	9	47	—	—	12,79	2,17	14,96	—
17. Paadremaa	0,78	19	2	17	89	—	—	11,99	2,90	14,89	—
18. Otepää	0,77	15	—	13	87	—	—	8,84	2,75	11,59	—
19. Koogiaste	0,74	9	—	8	89	—	—	5,52	1,10	6,62	—
20. Kuresaare	0,73	29	—	21	72	—	—	16,39	4,71	21,10	—
21. Türi	0,73	32	—	32	100	—	—	19,35	4,01	23,36	—
22. Järva-Jaani	0,71	32	4	33	103	—	—	16,52	3,47	19,99	2
23. Nõmme	0,69	58	11	38	66	—	—	34,03	6,04	40,07	—
24. Antsla	0,67	23	—	18	78	—	—	11,39	4,14	15,53	—
25. Värnu	0,64	131	44	112	86	—	—	75,77	8,06	83,83	3
26. Saapsalu	0,63	23	—	10	43	—	—	12,35	2,11	14,46	—
27. Jõgeva	0,62	26	—	26	100	—	—	14,22	2,00	16,22	1
28. Määri	0,62	25	2	25	100	—	—	13,00	2,50	15,50	—
29. Rapla	0,61	15	3	11	73	—	—	8,50	0,64	9,14	1
30. Vihula	0,61	15	3	11	73	—	—	5,90	1,44	7,34	—
31. Narva	0,60	20	—	19	95	—	—	10,96	1,05	12,01	—
32. Valka-Kummu	0,60	23	4	19	83	—	—	13,03	0,71	13,74	1
33. Abja	0,56	15	3	15	100	—	—	7,69	0,74	8,43	—
34. Võtšamaa	0,56	51	8	51	100	—	—	23,40	5,09	28,49	3
35. Lõrva	0,56	27	9	23	85	—	—	12,55	2,76	15,21	—
36. Valga	0,56	37	—	34	92	—	—	19,53	1,22	20,75	—
37. Wana-Kuuste	0,42	18	1	12	67	—	—	6,03	1,50	7,53	—
38. Emmaste	0,42	5	—	1	20	—	—	1,50	0,58	2,08	—
39. Kullamaa	0,39	24	9	27	113	—	—	8,10	1,36	9,46	—
40. Kärbla	0,33	8	—	9	113	—	—	2,40	0,27	2,67	—
41. Narva	0,33	113	8	75	66	—	—	65,02	7,49	72,51	—
42. Kilingi-Nõmme	0,32	19	8	13	68	—	—	5,64	0,49	6,13	1
43. Sutlepa	0,30	6	—	5	83	—	—	1,42	0,40	1,82	—
44. Abja	0,28	21	3	18	86	—	0,27	4,85	0,65	5,77	—
45. Sõrve	0,25	5	—	5	100	—	—	0,89	0,35	1,24	—
46. Muhu	0,22	16	—	10	63	—	—	3,00	0,55	3,55	—
47. Paide	0,18	40	—	22	55	—	—	6,47	0,76	7,23	—
48. Kärnu	—	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—
49. Suure-Jaani	—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50. Uueküla	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—
51. Wiljandi	—	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52. Wändra	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	0,75	1927	171	1388	73	3,27	30,58	1276,14	131,40	1441,31	28

Mitmesugust

Külaskäik Saaremaale

Ufudes külastama meie kogudusi, walisin esimeseks ringreisiks Saaremaa kogudused ja grupid. Minu külastus seal oli 15.—20. oktoobril.

Peatusin kõige enne Kuresaares kaastöölise W. Kärmasa juures. Siin kogunesid kaaswõitlejad õhtuks koosolekule. Kuresaares on üle wiiekümne liikme, kelledest suurem osa oli koosolekul. Suwiga ja waimuosa saamisega uurisime pühakirja meie usuwõitluse kasuks ja õnnistuseks. Mineks walisin: „Ettepanemise leitwad — Jumala koguduse ajalugu.“ Nii kuidas ettepanemise leitwad pidid olema alati templis Jumala ees, nõnda peawad furd Jumala lapsed olema alati Jumala ees, — kuid selleks tuleb palju läbi teha, et saada furd Jumala ette. Tuleb saada lõigatud, tuleb olla rebe all, läbi teha tuulamine ja sõelumine, siis minema weelisse ja lõpuks weel abju — minema läbi proowi ja kannatuse . . .

Teisel päewal läksime w. Kärmasega Sõrwe gruppi külastama. Sõrwe on umbes 50 km. Kuresaarest eemal Saaremaa tipus. Siin on meil kuus kaaswõitlejat. Neid oli seal kuus aastat tagasi, kui esmakordselt käisin, faksteist liiget, kuid hingewaenlasel on läinud forda muist ära wiia. Meie külastuse puhul oli kohal wiis, kes kõik olid töes julged ja kindlad. Bidasime siin Issanda surma mälestuse püha. Tuli selgesti meele Õnnistegia elu nurides Jesaja 53. peatükki. Mõtlesime tollest neljapäewa õhtust, millal Issand esmakordselt õnnistas leiba ja farikat ning jagas seda jüingritele. Meie koosolek oli ka neljapäewa õhtul. Samal õhtul kell ½9 algasime weel übe teise koosoleku kellegi labke sõrwefase suures talutoas. Jumal õnnistas sellel koosolekul nii kuulajaid kui kõnelejaid.

Järgmisel päewal külastasime Karja kogudust. Wiimane asub umbes 40 km. Kuresaarest siemaal. Mandrikt on siia kolunud perekond Saarela, ja nende juures me peatusime, pidades koosoleku reede õhtul ja hingamispäewa hommikul. Karja koguduses on 23 liiget, kelledest peaaegu kõik olid kohal. Siin on lootusrikas tööpõld, ja w. Kärmas tabaks seda kogudust rohkem külastada, et ühifel tööl wõita hingi Kristusele. Karja kogudus on noor kogudus. Ta on kaswanud mõne aastaga w. Koppeli töö läbi.

Samal päewal pärast lõunat algas meie reis Muhu saarele, umbes 55 km. eemal Karja kogudusest. Kõw. Sõrm ootas meid juba maanteel ja wõttis meid küllaliskelt wastu. Muhu kogudus koosneb 14 liikmest ja on ka alles noor kogudus, samuti w. Koppeli poolt alustatud. Seewennad on tulised ja rõõmsad töes. Siin pidasime mitmed koosolekud, milledest ofawõtt oli hea.

Nõnda jõudis aeg, millal pidin algama tagasireisu mandrile. Waadates tagasi sellele reisile, pean rõõmuga finnitama, et Saaremaa seewennad on julged ufus, õnnelikud töes ja waatawad lootuses Issanda päewa poole. Nad töötawad ühesmeeles w. Kärmasega, ja Jumal on ka õnnistanud nende pingutusi. Saaremaa usklikud on just kui wäikesed tuletornid asetatud üle maa laiali. Nad elawad väga laiali üle maa: Kuresaare koguduse liikmed 11-nes mitmesuguses külas ja kohas, Sõrwe liikmed 4-ias kohas, Karja liikmed 13-nes kohas ja Muhu liikmed 9-ias kohas. Siit saame pilbi, kui kaugel on meie liikmed üksteisest, ja ometi on nad julged ja kindlad töes. Seda on teinud usk ja adventlootus!

Lõpetades oma aruande, awaldan siinkohal oma jüdamliku tänu Saaremaa kaaswõitlejatele nende küllaliskuse eest. Teiselt poolt teatan kõigile kaaswõitlejatele Gestiis, et Saaremaa usklikud palusid mind jüdamest terwitada igal pool teisi adventuslikke, ning ühtlasi palusid weel erilised terwitused üle anda nendele tööliste, kes on möödunud aegadel kunagi töötanud saartel.

Ed. Mägi.

Meie ewangeeliumitöölise töökohad

Siidu nõukogu otsuse kohaselt on meie ewangeeliumitöölised asunud elama ja teewad kuulutustööd järgmistes kohtades:

Siidu esimehe Ed. Mägi elukoht on Tallinnas ja ta on kawatsemud järjekindlalt külastada ning wiibida kogudustes. Ed. Rey elab Rõmmel, peab koosolekuid Rõmmel ja on õpetajaks meie misjonikoolis Tallinnas. J. Danieli elukoht on Tartus, sijemisjoni ja hingamispäewakoolis juhatajana ta külastab järjekindlalt kogudusi. M. Aug elab ja töötab Tallinnas. M. Niffar elab Muistwees ja töötab selles ümbruskonnas. M. Alemeent elab Wiljandis ja töötab selle ümberkaudsetes kogudustes. Joh. Wilba elab Wõrus ja töötab mitmes kohas Lõuna-Gestiis. M. Kallaste elab ja töötab Narwas. W. Kärmas elab Kuresaares ja töötab mitmes kohas Saaremaal. Weel on ewangeeliumitööl Jakob Rey Bõltšamal, ja M. Lumi Tartus.

Puhkama läinud

Wiljandi koguduse liige Kadri Wares suri 25. augustil s. a. oma 84. eluaastas — läks puhkama oma pika elutee wäsimust. Kadunu on ustawalt käinud töeteed 28 aastat ja oli esimesi wõitlejaid Wiljandis.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Gesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Käärtrükk“, Tallinn, Rütli 4. 1936.

Hind 15 senti.